

аргументи на оборону погляду, чому треба ділити слова так: „роз-ум-ний, ло-млю, ба-вляться, шіс-на-пцять“; але, далєбі, не варта мати фонетичного правопису, щоби вчитись схолястичних приципів для такої граматичної орнаментики!

Всі правила дотично розділових знаків мабуть доведеться колись піддати основній ревізії. Перетинка (запинка) не сповнює у нас завдання знаку, який означає мент ритмічного віддику, фізичної або льогічної зупинки. Наскрізь стилістичні труднощі при орудуванні пливким мовним матеріалом повинні звернути увагу на ролію таких знаків, як двокрапка або риска (пружка, павза), досить знехтованих у нас.

Коли питання правопису розглядати з єдиного доцільного становища: проблем стилю, тоді кожне з них простягає дуже широкі

перспективи. Ось чому не можна дозволити собі хоча би на їх зазначення в часописній статті. Нпр. питання про „визчення побічних речень“, якому проф. О. присвячує окрему таблицю є якнайживіше звязане з питанням стилістики себто подекуди письменського мистецтва, а не формальних граматичних правил.

А для розвитку всіх цих питань нема в Галичині підхожого ґрунту. Колиб проф. Огієнко видав свої таблиці на В. Україні — їх розхали би в мить усі класи суспільности, від сенаторів до дядьків. У нас, де такі таблиці повинні висіти поруч календаря у кожній шкільній кімнаті, у кожному бюрі та кожній хаті — кожний потішає себе загальним безладдям: що не пише більше негрзмотно, як його сусід.

Михайло Рудницький.